

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

N^{ro}. 29.

8. Marca 1822.

Wiadomości krajowe.

Dokończenie Konwencji w związku z osadzeniem wojskowem Królestwa Oboiety Sycylii, zawartej w Neapolu d. 18. Października 1821 i t. d. przerwanej w przeszłym numerze.

Art. 6. Rząd Neapolitański wypłacać będzie do C. K. kassy połowey wojska miesięczną a zwłaszcza w pierwszym dniu każdego miesiąca tu niżey oznaczoną ilość na żołąd i utrzymanie wojska. Summa ta, mająca być miesięcznie wypłacaną dla czterdziestu i dwóch tysięcy wojska, wynosi pięć kroć siedemdziesiąt i sześć tysięcy ZR. M. K. w gotowych pieniądzech, rachując Złoty Renski po 60 grani.

Rząd pomieniony dostawie codziennie załeci czterdzięści i dwa tysiące porcyi dla ludzi a iedynąście tysięcy pięćset racyi żywności dla koni, iako największą codzienną ilość, którą żądać będzie można, gdyż z resztą liczba codziennych racyi stosowana być powinna do istotnego stanu wojska.

Art. 7. Aż do czasu, w którym wojsko osadzające zmniejszone będzie na czterdzięści i dwa tysiące, Rząd Neapolitański dostarczać będzie w tym samym sposobie i stosunku odpowiedną większą ilość w wypłatach pieniężnych i żywności dla ludzi i koni.

Art. 8. Równie w miarę następnego zmniejszenia się wojska osadzającego, dostarczone przez Rząd Neapolitański do kassy C. K. wojska summy, iakoteż żywności, zmniejszać się powinny w stosunku zmniejszania się wojska.

Art. 9. Żywność dla ludzi i furazę składając się małą z owych artykułów, oznaczonych w taryfie ustanowioney i podpisanej pod dniem dzisiejszym. Oznaczenia zawarte w tej taryfie dla zapewnienia służby, powinny być ściśle przestrzegane.

Art. 10. Koszta na utrzymanie koszar, kwatery wojskowych, szpitalów, iakoteż inne przedmioty i należności, ustanowione taryfą, obowiązują Rząd Neapolitański.

Art. 11. Ponieważ utrzymanie wojska o-

sadzającego, obowiąznie kray Oboiety Sycylii od czasu przejścia onegoż przez Po; zatem naprzędzie wydatki, łożone przez Cesarso Anstr. Dwór od d. 1. Lutego powinny być powrócone i wypłata takowych przez Rząd Neapolitański nastąpi w ciągu sześciu miesięcy począwszy od miesiąca Sierpnia.

Ilość tych zaliczeń oznaczona będzie przez likwidacyją mającą być przedsięwziętą między zarządnie Austriackim i Neapolitańskim; aby zaś Cesarz Jego Mość nie był zmuszony czekać długo owych wypłat, zatem Król Oboiety Sycylii obowiąznie się oddawac takowe do Skarbu Państwa w Wiedniu w następujących terminach.

Na ratę przypadającą w d. 31. Sierpnia pięć kroć sto tysięcy ZR.

Po siedem kroć sto tysięcy ZR. w każdym z miesięcy trzech, Września, Października i Listopada, i million cztery kroć sto tysięcy ZR. w miesiącu Styczeniu.

Co ogółem wynosi summę cztery milliony ZR. w M. K., do której dodadź należy owe summy, iakie Skarb Państwa Neapolitańskiego wypłacił już na utrzymanie wojska Austriackiego, a które razem wzięwszy są przedmiotem likwidacyi mającey nastąpić za czas od d. 1. Lutego do dnia, w którym niniejsza ugoda staie się obowiązującą.

Art. 12. Wszystkie koszta przy poruszeniu wojska dla opuszczenia kraju, czyli to woda do Tryestu, Wenecyi lub Liworna, lub też lądem od tego ostatniego punktu, lub od granic Królestwa aż do rzeki Po, będą ciężarem Rządu Neapolitańskiego.

Wszystkie dostawy i pochody nastąpią podług umowy mającey zawrzeć się między obudwoma Rządami, a gdyby Rząd Austriacki zmuszony był z tego powodu uczynić wydatki, więc takowe wynagrodzone będą we trzydzięści dni po udzieleniu w tej mierze wykazu Ministerstwu Król. Sycylijskiemu. Równie w takim samym terminie obowiązany będzie Rząd Neapolitański do powrócenia kosztów, które Rząd Austriacki począwszy od Po wyłoży na po-

chód oddziałów wystanych dla utrzymania osadzającego wojska w zupełnym stanie.

Art. 13. Po zupełnem wyciągnięciu wojska z kraju, chorzy, którzy niebędą mogli udać się za wojskiem, przyjeźci będą do szpitalów Neapolitańskich, także kosztem Rządu Neapolitańskiego utrzymywani, iakoteż po wyzdrowieniu odesłani zostaną do Państw Austriackich.

Art. 14. Oznaczenia niniejszey ugody, co się dotyczy utrzymania wojska osadzającego, począwszy od 1. Grudnia r. b. powinny być do skutku przywiedzione.

Art. 15. Niniejsza ugoda ratyfikowaną będzie przez NN. Cesarza Austriackiego i Rosyjskiego i Królów Ich Mość Pruskiego i Obojętę Sycylii. Wymiana ratyfikacyi nastąpi w Neapolu w ciągu dwóch miesięcy od dnia podpisania, lub prędzcy, ieżli będzie można. Którą to ugodę pełnomocnicy obu stron podpisali i pieczęciami swemi stwierdzili.

Działo się w Neapolu d. 18. Października 1821.

Hrabia Fiquelmont. (L. S.)

Piotr Oubril. (L. S.)

Hrabia Waldburg Truchses. (L. S.)

Margrabia Circello. (L. S.)

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Gazety Francuzkie zawierają namienione w przesyłnym numerze rozprawy w Stanach nad trzema z d. 2. i 3. Lutego przez Króla przełożonemi tamującemi ustawami; które mają nieco ograniczyć wolność prasy, prawo prośb podawania, iakoteż towarzystwa patryotyczne, i czynią uwagę, iż chociaż wnioski P. Calatrava odrzucony został 90 głosami przeciwko 84, iednakowoż ma on za sobą całe stronnictwo Communerósów. Złądto, dodają wspomniane gazety, bardzo niechętnie przyjął lud odrzucenie tego wniosku; kupy ludu przeciągają miasto; naczelnik, który chciał do nich przemówić doznał obelgi, przeciwko Królowi miotano przekleństwa, kilku nawet żołnierzy z gwardyi narodowey wygadywało przeciwko osobie Króla, gdy używał publiczney przechadzki.

W d. 3. wieczorem zebrano się pospólstwo przed mieszkaniem Deputowanego Hrabia Torreno, który mówił na posiedzeniu Stanów za owymi ustawami, wdarto się do mieszkania iego i szukało go, lecz ten już pierwey był uszedł. Tymczasem nadciągnął oddział wojska, dał ognia, poczem oddaliło się pospólstwo, atoli ieno dla tego, by udató się przed mieszkanie Deputowa-

nego Martinez de la Rosa. Tu stał także dla bezpieczeństwa oddział wojska, który na nowo rozproszyl owe pospólstwo.

W d. 4. rano zebrali się ciż sami burzyciele, między któremi postrzegano wielu wojskowych, przed bramą stońca; wołając: »Precz z Królem!« (*¡Fuera el rey!*) »Precz ze Stanami!« i miotali ieszcze inne obelgi. Tak stały rzeczy przy odeyciu gonca.

Francya.

Z Paryża d. 12. Lutego. — Na posiedzeniu wczorayszém Izby Deputowanych, po zdaniu sprawy z różnych petycyy P. Martignac, Referent byłéy Kommissyi upoważnionej do rozpoznania proiektu do ustawy względem Policyi nad pismami peryodycznemi, powtórzył rozprawę zasłał nad tym proiektem i zbiał wszystkie zarzuty czynione na każdy z osobna artykuł. Za nim przystąpiono do rozprawy nad pojedynczymi artykułami i dodatkami przez różnych Członków przełożonemi, Prezes uważał, że P. Devaux (z lewy strony) żądał, aby rozpoczęto rozprawy nad Art. 3. ponieważ od przyjęcia lub odrzucenia tegoż, potrzeba przyjąć lub obeysć się bez Artykułu 1.; P. Devaux rozwinął powody swiego żądania, które atoli znaczną większością głosu zostało odrzucone. Poczem Prezes oddał pod rozpoznanie ułożony przez Jenerała Sebastyaniego następujący Artyk. 1.*): »Właściciele wszystkich dzienników lub pism peryodycznych, poświęconych częściowo lub całkowicie przedmiotom politycznym a wychodzących regularnie i w dniach oznaczonych, lub zeszytami i nieregularnie, powinni być na przyszłość obowiązani, do złożenia żądanej Art. 1. ustawy z dnia 9go Czerwca 1819 rękoymit przez połowę w dochodach, a połowę w dochodach nieruchowych; rękoymitę taką, wydawca odpowiedzialny powinien mieć przynajmniej od sześciu miesięcy i wolną od wszelkich ciężarów hypoteki. Posiadanie sześciomiesięczne nie będzie dostatecznym, gdy się zasadza na tytule dziedzictwa; a wszystko bez uszczerbku reszty warunków oznaczonych ustawą z d. 9.

*) Art. 1. brzmi podług przełożenia ministeryjalnego, które Kommissya bezwarunkowo przyjęła:
 „Zaden dziennik i żadne pismo peryodyczne, poświęcone zupełnie lub częściowo politycznym nowinom lub materyjom, i wychodzące regularnie i w dniach oznaczonych lub zeszytami i nieregularnie, nie może być przedsiębrane ani ogłoszane bez upoważnienia Królewskiego.“ Rozporządzenie to nie stosuje się do istniejących już z d. 1. Stycznia 1822 dzienników lub pism peryodycznych.

»Czerwca 1819. Rozporządzenia te nie stosują się do istniejących w chwili ogłoszenia niniejszej ustawy dzienników i pism peryodycznych.«
 Powyższy dodatek odrzucono po długich rozprawach i dalsze obrady nad Art. 1. odłożono do dnia następującego.

Ztamtąd d. 13. Lutego. — Na posiedzeniu wczorajszym trudniła się Izba Deputowanych dalszemi obradami o pojedynczych artykułach projektu do ustawy względem Policji nad pismami peryodycznymi i powyższy Artykuł przyjęta bez odmiany, odrzuciwszy rozmaite dodatki przez różnych Członków wnoszone.

Ztamtąd z d. 14. t. m. — Izba Deputowanych trudniła się znowu na wczorajszym posiedzeniu dalszemi obradami o pojedynczych artykułach projektu do ustawy względem Policji nad pismami peryodycznymi, Nim przystąpiono do rozpraw nad Artyk. 2., żądał P. Kazimierz Perrier załączenia następującego dodatku do Art. 1.: »Podczas posiedzeń (Izby) nie może Rząd odmówić żadnej osobie pozwolenia do zaprowadzenia dziennika, gdy żądanie to popiera pięćdziesiąt Deputowanych (podług Jenerała Sebastianiego tylko 20).«
 Wniosek ten odrzucono i przystąpiono do rozpraw nad Art. 2. Opiewa on wraz z dodatkim Kommissji: »Pierwszy exemplarz każdego Numeru lub zeszytu pism peryodycznych lub dzienników, który stosownie do Art. 5. ustawy z d. 9. Czerwca 1819 powinien być składany w Prefekturach, Podprefekturach i Burmistrzów powinien być na przyszość oddawany zaraz w chwili skoro został odciągnięty do Sądu Prokuratora Królewskiego w miejscu wyłoczenia.« — Jenerał Foy chciał dodatku: »Złożenie to niepowinno zwlekać czasu do rozestania lub rozdania pism peryodycznych.« P. Girardin żądał opuszczenia wyrazów: »skoro został odciągnięty.« Obadwa dodatki odrzucono i Art. 2. z dodatkim Kommissji przyjęto. — Poczem przystąpiono do trzeciego i głównego Artykułu, podług którego, stosownie do przełożenia Rządowego i dodatku Kommissji, w niektórych przypadkach i pod pewnymi warunkami wolno na bydź Sądom Królewskim, zawiesić dziennik lub zupełnie utłumić. Dodatek przełożony przez P. Bogue de Faye, aby po wymianie różnych przedmiotów, przeciwko którym nie powinien zgrzeszyć dziennikarz, po wyrazach: »istnienie Konstytucyjnych instytucyj«, dodał jeszcze: »nienaruszanie i sprzedaż dóbr Narodowych i innych spokojnego posiadania«, przy-

jęto prawie iednomyślnie. Ponieważ pozostało jeszcze rozpoznać wiele dodatków do tego artykułu, zatem rozprawy w téj mierze odłożono do dnia następującego.

W dniu 14. Lutego iako w dniu śmierci Xięcia Berry, słuchał Król w swoim pokoju Mszy żałobnej. Nikt nie miał zaszczytu bydź przypuszczony, oprócz Xięcia Castelcicala, Posła Neapolitańskiego.

P. Lafitte, iak mówią, oświadczył się wydadź złożone u niego w Lipcu 1815 przez Buonapartego pięć millionów franków na zaspokoienie legataryuszów, skoro prawnie ustanowieni opiekunowie syna iego staną przed Sądem i na to zezwolą. Tymczasem zastrzeżę sobie złożyć ie w kassie konsygnacynej; za upłynione lat sześć nie chce dać procentu, ponieważ w téj mierze nie było umowy i on pieniędzy tych nie używał, ale uważał ie, iak święty depozyt.

W Nantes, iak namieniają gazety Paryskie, odkryto nowy spisek. Kuszono się tam uwiesić trzynasty pułk liniowy; atoli zabiegi te zostały zniweczone czuwaniem Jenerała Porucznika d'Espinois. Aresztowano trzech Officerów, a kilku podofficerów zbiegło.

Dowódzca 12tęj dywizyi wojskowej, Jenerał d'Espinois, wydał pod d. 7. Lutego w odwołaniu się do spisku odkrytego w Nantes, rozkaz dzienny, w którym chwali wierność pułku 13. liniowego. Listami gończemi śledzą 3 Poruczników wspomnionego pułku i 2 Officerów byłęj gwardyi pensjonowanych (nazwiskiem Fouré i Dupuy), którzy mieszkali w Nantes a żandarmeryia otrzymała rozkaz, aby poymała zawikłane w spisek wojskowy Nanteński następujące osoby, gdzie ie zastanie: Raymunda, Porucznika 13. pułku liniowego, z załogi w Nantes; Delahaye, Porucznika 15. pułku liniowego, kawalera legii honorowej; Gamelona, Podporucznika 13. pułku liniowego, kawalera legii honorowej, iakoteż wspomnionych wyżej Fouré, byłęgo odstawnego Officera iazdy byłęj gwardyi, kawalera legii honorowej i Dupuy, Officera byłęj gwardyi na połowie żołdu będącego, kawalera legii honorowej. Dotąd żadnego z tych nie poymano.

W Metz zapewnie z powodu spisku Belforckiego przetrząsano mieszkania i papiery (nieobecnego) Sędziego, Salomona, i byłęgo Pułkownika Policji.

Jenerał Gourgard zaślubił córkę Hrabia Röderer; Jenerałowie Bertrand, Drouot i Montholon byli świadkami przy ślubie.

148
— 146 —

Chociaż kordon Francuzki na granicach Pi-renejskich z powodu zabiegów przerwania o-nego gwałtem został wznowiony, jednak, że zaraza ustała ułatwiono związki dla przejeżdżających i towarów.

W Departamencie Ligiery, gdzie w d. Lutego zebrało się kolegium wyborcze obwo-dowe P. Pradt wystąpił jako kandydat.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy d. 1. Marca 1822. — Po pięciomiesięcznym przeciągu czasu, stolica na-sza ma szczęście ogładania znowu w murach swoich J. C. M. Wielkich Xiążąt Rosyjskich Miłkołaja i Michała. Oba Wielcy Xiążęta w naypożądańszym stanie zdrowia stanęli tu dnia 26. Lutego o 10tej godzinie zrana, i pro-sto udali się na paradę wojskową. gdzie na Niech dostojny Brat, J. C. M. Wielki Xiążę Konstanty oczekiwał. Przez krótki przeciąg czasu, przez który, iak słytać, wspomnieni Wielcy Xiążęta mają zabawić w Warszawie, mieszkają w Belwederze domu letnim J. C. M. Wielkiego Xięcia Konstantego.

Onegdaj most na Wiśle został zupełnie ukończony, i od dnia tego przez niego prze-jeżdżać zaczęto. Woda na Wiśle nieco opa-dła.

W Dzienniku Praw umieszczono wyrok N. Pana pod d. 23. Sierpnia 1821 wydany, na-kazujący w całym Królestwie Polskiem wybra-nie trzech tysięcy rekrutów, na zastąpienie żoł-nierzy wychodzących z wojska.

Ogłoszono również wyrok N. Pana wy-dany d. 1. Stycznia 1822 znoszący wszystkie Kahały żydowskie w Królestwie Polskiem.

Nayaśnniejszy Pan raczył mianować P. Murawskiego Radca Izby Obrach. nadzwyc-ajnym Referendarzem Stanu.

Na Seymiku Szlacheckim Powiatu Raw-skiego d. 31. Stycznia obrano Posłem JW. Rzeszotarckiego.

Na Seymiku Powiatu Kazimierskiego, o-brano na nowo Posłem JW. Leona Dembow-skiego.

W Lubartowie na Seymiku Szlacheckim pod Marszałkostwem JW. Władysł. Hrab. Tar-nowskiego obranymi zostali na członków Ra-dy Woie. tenże Marszałek i W. Józef Izyc-ki. — W Strykowie na takimże Seymiku

Powiatu Brzezińskiego, obranymi zostali Rad-cami Woiew. JW. Kazm. Swinarski Mar-szałek Seymiku, i JW. Antoni Plichta do-tychczasowy Radca. — W Miechowie pod łaską Marszałkowską JW. Teod. Walewskie-go zostali obranymi Radcami Woiew. JW. Alexan. Darowski i Józef Borkiewicz. Po obradach obiad i wieczorna zabawa nastąpiły u JW. Marszałka.

JJWW. Jenerałowie Knoryng i Dija-ków powrócili do Warszawy.

Na Seymiku Szlacheckim Powiatu Łom-żyńskiego pod łaską Marszałkowską JW. Wik-tora Rembielińskiego obranymi zostali Rad-cami Woiew. JW. Antoni Budziszewski i Jacek Wyszowski. Liczba obierających by-ła nader znaczna. — Na takimże Seymiku Po-wiatu Szydłowieckiego pod łaską JW. Romana Sołtyka większością głosów obranymi zostali Radcami Woiew. JW. Gustaw Hrabia Ma-łachowski i Stanisław Hrabia Sołtyk po kil-kaćroć Posel za czasów Rzeczypospolitęj Pol-skięj i Marszałek Seymowy za Xięstwa War-szawsk. — w Płocku pod łaską Marszałkow-ską JW. Jacentego Kuklińskiego obrany zo-stał na Członka Rady Obywatelskiej na Zgro-madzeniu Politycznem, W. Jan Dembiński pisarz Kanc. Ziem. Woiew. Płock. Po ukoń-czonym Zgromadzeniu Obywatele w dowód wdzięczności dla Marszałka dali obiad, przy którym uzbierana składka przeznaczoną została dla nieszczęśliwych potrzebujących wsparcia. — Na Seymiku Szlacheckim Powiatu Stanisławow-skiego pod Marszałkostwem JW. Antoniego Siarczyńskiego obrany został Posłem JW. Szczepan Swinarski był. Podpułkownik, a Radcami Woiew. JW. Marszałek Siarczyń-ski i dotychczasowy Radca Jacewski. W dniu Seymiku obecni obywatele od Marszałka, a na zajutrz od nowo obranego Posła na ucztę zaproszeni zostali.

R o s s y i a.

Listy z d. 10. (22.) Lutego pisane z O-dessy donoszą, że port tameczny z dniem 1. Marca r. b. (v. s.) utraci prawa wolnego por-tu. Wiadomość ta potwierdza się; użaz w tój mierze wydany miał tam już ogłoszonym zostać.

Mówią, że Cesarz Alexander przybył ma do wojska zgo (pod Jenerałem Wittgen-steinem) i wielki z nimi popis odprawić.